

## Versos de febrer 2021



Com passa el temps i la vida!  
Ja som al mes de febrer  
i un cop més toco la gaita  
escrivint en un paper  
el que veig del que m'envolta,  
en vers pla i tan bé com sé.  
La pandèmia ens estenalla  
i aviat ja farà un any  
que duem la mascareta  
quan parlem amb el company,  
el parent o la veïna  
i ja no ho trobem estrany.  
La vida, doncs, no s'atura,  
tot i les complicacions;  
per això el dia catorze  
tornem a tenir eleccions  
per triar un govern ben nostre  
que ens eixampli els horitzons.  
Ha costat de saber el dia  
d'aquest fet tan important,  
tant que ha estat un tribunal  
qui ens ha dit quan es faran,  
no fos cas que fent política

poguéssim anar avançant.  
Segons la gran majoria,  
per evitar més d'un mort  
es va decidir ajornar-les,  
però el PSOE es va fer fort  
i l'assenyada proposta  
no va poder arribar a port.  
Com que sabem què ens espera,  
un cop més ben ordenats  
votarem a consciència  
exigint les llibertats  
del nostres presos polítics  
i tots els exiliats  
d'aquesta nació oprimida  
des que ens manen els borbons.  
Això sol ja justifica  
les mil i una raons  
que tenim per no fer cas  
dels que ens toquen els collons  
perquè exigim amb fermesa  
l'amnistia i llibertat,  
dels nostres presos polítics  
carregats de dignitat  
i volem posar més urnes  
per deixar ben demostrat  
que som la gran majoria  
que volem baixar del tren.  
«No captem el dret de viure,  
dret que no es compra ni es ven.  
Poble que mereix ser lliure,  
si no l'hi donen se'l pren».  
No us quedéssiu doncs a casa  
escarxofats al sofà  
que el vot és la millor arma  
amb què el poble pot parlar.